

[Margrete Auken]

helt klarhed over. Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at det ikke igen bliver de svageste, der kommer til at bløde her, for det er de svageste, og derfor skal man også lave den sikring, som socialdemokratiet nævner. Det er ikke parcelhusfolket, der skal have disse haver, og jeg tror, det er vigtigt, at det står der, for vi kender jo alle mulige mingeleringer, og hvordan man bytter rundt med hinanden og gør ved. Vi skal sikre, at det er de udsatte grupper, som ikke har en vis person til oldemor eller har hele systemet fuld af penge, der får adgang til at have og bruge disse kolonihaver.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Jeg vil da godt sige tak til fru Margrete Auken for invitationen til som konservativ ordfører at komme herop igen, og det, jeg vil sige, er, at jeg synes stadig væk, vi skal have disse kolonihaver. Jeg har også givet udtryk for, hvor beslutningsprocessen skal ligge, og det er nok det, der skiller nogle af os en smule. Vi mener stadig væk, det er i kommunerne, hvor folk mærker det, at beslutningsprocessen bør ligge. Hvad ved vi bedre om disse forhold i det centrale styre her i folketinget? Nej, ud i kommunerne! Vi ved også, at det er valgår i år, uagtet det, jeg har sagt.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu glæder jeg mig virkelig til at høre ministerens bemærkning, for jeg går ud fra, at ministeren taler på den samlede regerings vegne. Nu blev vi virkelig bekræftet i, at de konservative ikke havde tænkt sig at røre en finger for dette, og her tænker jeg med lidt bitter erfaring på, hvordan de konservative – ikke specielt i Københavns kommune, men i de kommuner, der skal ind at hjælpe København – omgås småfolks problemer. Det er ikke så opløftende, at jeg føler mig beroliget.

Lone Dybkjær (RV):

I det radikale venstre er vi positive over for hensigten med dette beslutningsforslag, nemlig at tilvejebringe et øget antal kolonihaver. Spørgsmålet er så, hvorledes vi kan nå dette mål uden en alvorlig indgriben i kommunernes selvbestemmelse på planlægnings-

området. Det er tænkeligt, at vi skal nå frem til nogle krav i forbindelse med kommuneplanlægningen, men under alle omstændigheder bliver vi nødt til at sige, at med hensyn til spørgsmålet om, hvordan vi gør det, har socialdemokratiet unægtelig gået på listefødder.

Ministeren sagde, at han ville lade planstyrelsen udarbejde en redegørelse, og det synes jeg er en god idé; dog var jeg lidt ked af, at der ikke kom nogle tidsterminer for det, for »snarest muligt« er unægtelig et vidt begreb.

Vi vil benytte lejligheden, nu da sagen er blevet rejst, til at få hele spørgsmålet vedrørende planlægningen, finansieringen og udviklingen i det hele taget omkring kolonihaverne belyst under det udvalgsarbejde, som dette forslag kan give anledning til.

Vi vil godt også prøve at gå lidt nærmere ind på, hvor stort behovet egentlig er. Er det voksende? Er det stagnerende, sådan som det i redegørelsen fra miljøministeriet i 1979 nærmest blev antydet? I og for sig kan man jo ikke sige, at et dalende antal kolonihaver er en ulykkelig udvikling i sig selv, hvis det er udtryk for, at folk på anden vis har fået tilfredsstillt nogle fritidsbehov, men det vil vi arbejde nærmere med i udvalget.

I virkeligheden er det radikale venstres målsætning på dette felt, at de personer, der har lyst til at få en kolonihave, også skal have mulighed for at få en.

Den konservative ordfører, hr. Svend Åge Petersen, sagde, at der ikke burde være restriktioner med hensyn til, hvem der skulle have disse kolonihaver, og det kan jeg sådan set godt være enig i. På den anden side må vi erkende – sådan som der også står i betænkningen fra 1979 – at om end kolonihaverne benyttes af et bredt udsnit af befolkningen, har de især været brugt af de økonomisk svagere stillede, der ikke havde samme rekreative muligheder som andre befolkningsgrupper, f.eks. ved erhvervelse af eget sommerhus, parcelhus og bil. Det synes jeg bør indgå i den diskussion, vi skal have om disse ting.

Jeg synes også, vi i forbindelse med udvalgsarbejdet skal prøve at se disse kolonihaver i et lidt bredere perspektiv. Fru Tove Lindbo Larsen var lidt inde på den ene side af det, nemlig at der skulle være tale om nyttehaver, og det var specielt de ernæringsmæs-